

Diumenge 33 (C) de durant l'any

Text de l'Evangelí (Lc 21,5-19): En aquell temps, alguns parlaven del temple i de com estava decorat amb pedres precioses i amb ofrenes votives. Jesús digué: «De tot això que veieu, vindran dies que no en quedarà pedra sobre pedra; tot serà enderrocat».

Llavors li preguntaren: «Mestre, ¿quan passarà tot això i quin serà el senyal que està a punt de succeir?». Ell digué: «Estigueu alerta, no us deixeu enganyar. En vindran molts que es valdran del meu nom i diran: ‘Sóc jo’, i també: ‘El temps arriba’. No aneu darrere d'ells. Quan sentireu parlar de guerres i de revoltes, no us esglaieu: cal que això succeeixi primer, però la fi no vindrà de seguida.

Després els va dir: «Un poble s'alçarà contra un altre poble, i un regne contra un altre regne; hi haurà grans terratrèmols i pertot arreu fams i pestes, fets espantosos i grans senyals al cel. Però abans de tot això us agafaran, us perseguiran, us portaran a les sinagogues i a les presons i us faran comparèixer davant els reis i els governadors per causa del meu nom. Serà una ocasió de donar testimoni. Estigueu decidits a no preparar-vos la defensa: jo mateix us donaré una eloqüència i una saviesa que cap dels vostres adversaris no serà capaç de resistir o de contradir. Sereu traïts fins i tot pels vostres pares, germans, parents i amics, i en mataran alguns de vosaltres. Tothom us odiarà per causa del meu nom. Però no es perdrà ni un de sol dels vostres cabells. Amb la vostra perseverança salvareu la vida!».

«Estigueu alerta, no us deixeu enganyar»

Avui, l'Evangeli ens parla de l'última vinguda del Fill de l'home. S'acosta la fi de l'any litúrgic i l'Església ens presenta la parusia, i al mateix temps vol que pensem en les nostres darreries: mort, judici, infern o cel. La fi d'un viatge condiona la seva realització. Si vols anar a l'infern, et podràs comportar d'una manera determinada d'acord amb el terme del teu viatge. Si esculls el cel, hauràs de ser coherent amb la Glòria que vols conquerir. Sempre, lliurement. A l'infern no hi va ningú per força; ni al cel, tampoc. Déu és just, i dóna a cada u el que s'ha guanyat, ni més ni menys. No castiga ni premia arbitràriament, mogut per simpaties o antipaties. Respecta la nostra llibertat. Cal tenir present, però, que en sortir d'aquest món, la llibertat ja no podrà escollir. L'arbre restarà ajagut pel costat que haurà caigut.

«Morir en pecat mortal sense haver-se penedit i sense acollir l'amor misericordiós de Déu significa quedar-se separat d'Ell definitivament per la nostra pròpia acció lliure» (Catecisme de l'Església n. 1033).

¿T'imagines la grandiositat de l'espectacle? Els homes i dones de totes les races i de tots els temps, amb el nostre cos ressuscitat i la nostra ànima compareixerem davant de Jesucrist, que presidirà l'acte amb gran poder i majestat. Vindrà a jutjar-nos en presència de tothom. Si l'entrada no fos gratuïta, valdria la pena... Llavors se sabrà la veritat de tots els nostres actes interiors i exteriors. Llavors veurem de qui són els diners, els fills, els llibres, els projectes i les altres coses: «No en quedarà pedra sobre pedra; tot serà enderrocat» (Lc 21,6). Dia d'alegria i de glòria per a uns; dia de tristesa i de vergonya per a altres. El que no vulguis que aparegui públicament, ara t'és possible eliminar-ho amb una confessió ben feta. No pots improvisar un acte tan solemne i comprometedor. Jesús ens ho adverteix: «Estigueu alerta, no us deixeu enganyar» (Lc 21,8). Estàs a punt ara?

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

-

«Tota fidelitat ha de passar per la prova més exigent: la de la durada. És fàcil ser coherent per un dia o alguns dies. Difícil i important és ser coherent tota la vida» (Sant Joan Pau II)

-

«‘Amb la seva perseverança salvaran les seves ànimes’. Quanta esperança en aquestes paraules! Són una crida a l’esperança i a la paciència. El Senyor, amo de la història, porta tot al seu compliment. Tot i els desordres i els desastres que torben al món, el disseny de bondat i de misericòrdia de Déu es complirà!» (Francesc)

-

«Les virtuts humanes adquirides amb l’educació, amb actes deliberats i amb una perseverança sempre represa amb esforç, es purifiquen i s’eleven per la gràcia divina. Amb l’ajuda de Déu forgen el caràcter i donen facilitat en la pràctica del bé. L’home virtuós és feliç practicant-les» (Catecisme de l’Església Catòlica, nº 1.810)